

SLOVENSKI NAROD

Izvajanje vsak dan popoldne, izjemni nedelje in prazniki. — Inserati do 30 petit vrat à Din 2.-, do 100 vrst à Din 2.50, od 100 do 300 vrst à Din 3.-, večji inserati petit vrata Din 4.-. Popust po dogovoru, inserativi izvek posebej. — »Slovenski Narod« velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.-, za inozemstvo Din 25.-. Rokopisi se ne vracajo.

UREDNIŠTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Krafijeva ulica št. 5

Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

Podružnice: MARIBOR, Smetanova 44/L. — NOVO MESTO, Ljubljanska cesta, telefon št. 26. — CELJE: celjsko uredništvo: Strossmayerjeva ulica 1, telefon št. 66. podružnica uprave: Kocenova ulica 2, telefon št. 190. — JESENICE, Ob kolodvoru 101.

Račun pri poštnem štekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.351.

MINISTER JEVTIĆ V SOFIJI

Davi je prispel v Sofijo s svojim spremstvom naš zunanjji minister Bogoljub Jevtić, ki ga je bolgarska javnost zelo prisrčno pozdravila — Že opoldne ga je sprejel v avdijenci kralj Boris

Beograd, 7. maja. Zunanji minister Bogoljub Jevtić je sноš ob 11.45 odpotoval v Sofijo, kjer bo ostal dva dneva kot gost predsednika vlade in zunanjega ministra Mušanova. V spremstvu ministra Jevtića so načelniki političnega oddelka zunanjega ministrstva Vladislav Martinac, osebni tajnik Slavko Kojič in šef kabinetu Vladislav Marović. Z istim vlakom so odpotovali tudi zastopniki jugoslovenskega tiska.

Sprejem v Sofiji

Sofija, 7. maja. Jugoslovenski zunanjji minister Bogoljub Jevtić je prispel dav in svojim spremstvom na območju postajo Dragoman, kjer sta ga pozdravila v imenu bolgarske vlade direktor protokola Stoilov in prvi tajnik zunanjega ministrstva Valnarov, ki mu bosta ves čas na razpolago za bivanja v Sofiji. Zunanji minister Jevtić je s svojim spremstvom nadaljeval iz Dragomana svojo pot v Sofijo s posebnim vlakom, ki mu ga je dala na razpolago bolgarska vlada.

Posebni vlak je prispel na sofijsko železniško postajo ob 10.30. Na postaji so sprejeli in pozdravili zunanjega ministra Jevtića predsednik bolgarske vlade, mnogoštevilni zastopniki diplomatskega zborja, kakor tudi jugoslovenske kolonije v Sofiji. Pred postajo je bila zbrana velika množica, ki je živahnino pozdravljala jugoslovenske goste. Zunanji minister Jevtić in njegovo spremstvo so se s postaje odpeljali v hotel »Bulgarija«, kjer so jim bili pri-

pravljeni prostori. Ob 11.15 se je minister Jevtić odpeljal v kraljevski dvor, kjer se je vpisal v dvorsko knjigo.

Tako je poselil predsednika vlade in zunanjega ministra Mušanova v zunanjem ministrstvu ter predsednika Narodnega sobranja Malinova v njegovem kabinetu. Opoldne ga je sprejel v avdijenci kralj Boris.

Ob 13.30 se je udeležil intimnega obeda v jugoslovenskem poslanstvu.

Francoski komentari

Pariz, 7. maja. Diplomatska akcija za ureditev odnosov na Balkanu, ki jo je inačuriralo s svojim lanskim posetom v Varni, Carigradu in na Krfu kralj Aleksander, vzbujala v francoski javnosti čim večjo pozornost in priznanje. Medsejno obiski vladarjev ter odgovornih ministrov v posameznih balkanskih državah zasleduje francoski tisk z živahnim zanimanjem. Tako razpravlja »Tempo« o pomenu Jevtićevega obiska v Sofiji, pri čemer govori poahljivo o delu za ustvaritev atmosfere vzajemnega zaupanja med Jugoslavijo in Bolgarijo.

Mnogo je bilo že storjenega v tej smerni, pravi »Tempo«, in po vsem se more sklepati, da sta vlada v Beogradu in Sofiji po sestanku kralja Aleksandra s kraljem Borisom započeli strpljivo in vztrajno politiko, ki že sedaj kaže pomembne uspehe.

Omenjajoč tudi vprašanje, ki bodo v Sofiji bržkone predmet jugoslovensko-bolgarskih razgovorov, zaključuje list: Kakršen koli bo uspeh, dejstvo je, da se prizadevanja, ki streme po bližanju balkanskih držav in po njihovem stalnem sodelovanju v svrhu obrambe skup-

nih interesov, nadaljujejo, zaradi česar obstojejo upanje, da bo Jevtićev obisk v Sofiji omogočil še nadaljnji korak na tem potu.

»Matin piše: Potovanje jugoslovenskega zunanjega ministra v Sofijo kontinuirajo politični krogi s tem večjim interesom, ker je zadnjič prišel jugoslovenski zunanjji minister na uradni obisk v Sofijo pred celimi dvajetimi leti. To je bilo leta 1912., tukaj pred balkanskim obiskom, ko je zunanjji minister tedanje kraljevine Srbije uradno poselil bolgarsko prestolnico. Zato pričakujejo sedaj v Beogradu, da bo dal sedanji obisk g. Jevtić v Sofiji pobudo za bližanje in obnovitev prijateljskih odnosa med balkanskimi narodi.

Predmet razgovorov

Praga, 7. maja. »Prager Presse« poroča iz Sofije, da bo predmet razgovorov jugoslovenskega zunanjega ministra Jevtića ter predsednika bolgarske vlade in zunanjega ministra Mušanova, ki jim bosta prisostvovala tudi jugoslovenski poslanik v Sofiji Cincar-Marcović in bolgarski poslanik v Beogradu Kjoseivanov, sprošna balkanska politika in razmerje med Jugoslavijo in Bolgarijo. Po meniju bolgarskega tiska bo predlagala Bolgarija vsem državam, ki so podpisale balkanski pakt, zaključitev pogodbe o nenapadaju, v kateri ne bo govora o definiciji pojma napadca in jamstvu sedanjega teritorialnega stanja. Kar se tiče razmerja med Bolgarijo in Jugoslavijo, gre predvsem za zaključitev trgovinske pogodbe, veterinarske konvencije, za ureditev bolgarskega transita preko Jugoslavije in na postavitev formalnosti glede potnih listov, o čemer se bodo takoj po Jevtićevem obisku pricela pogajanja tako v Beogradu kakor v Sofiji.

Pariz, 7. maja. »Prager Presse« poroča iz Sofije, da bo predmet razgovorov jugoslovenskega zunanjega ministra Jevtića ter predsednika bolgarske vlade in zunanjega ministra Mušanova, ki jim bosta prisostvovala tudi jugoslovenski poslanik v Sofiji Cincar-Marcović in bolgarski poslanik v Beogradu Kjoseivanov, sprošna balkanska politika in razmerje med Jugoslavijo in Bolgarijo. Po meniju bolgarskega tiska bo predlagala Bolgarija vsem državam, ki so podpisale balkanski pakt, zaključitev pogodbe o nenapadaju, v kateri ne bo govora o definiciji pojma napadca in jamstvu sedanjega teritorialnega stanja. Kar se tiče razmerja med Bolgarijo in Jugoslavijo, gre predvsem za zaključitev trgovinske pogodbe, veterinarske konvencije, za ureditev bolgarskega transita preko Jugoslavije in na postavitev formalnosti glede potnih listov, o čemer se bodo takoj po Jevtićevem obisku pricela pogajanja tako v Beogradu kakor v Sofiji.

Barthou ne gre v Rim

Demandi italijanskih vesti o skorajnjem obisku francoskega zunanjega ministra v Rimu — Sestanek Barthouja in Hendersona

Pariz, 7. maja. Rimski vesti o bližnjem obisku zunanjega ministra Barthouja v Rimu so izviale živahne komentarje. Tudi mnogi francoski listi so razpravljali o tej možnosti. Francoski listi so pisali o nej zlasti zaradi nedavnega bivanja predsednika senatnega odbora za zun. zadeve Henryja Berengerja v Rimu, ki velik zagovornik bližanja Francije in Italije. Ob prilici njegove dolgega razgovora z Mussolinijem pred štirimi leti je bilo načelo tudi vprašanje eventualnega obiska Barthouja v Rimu.

Cepav že vsi francoski krogi, da bi prispeli do bližanja Italije in Francije, za sedaj še ni aktualen obisk Barthouja v Rimu. V oficijelnih krogih izjavljajo, da se zaradi mednarodne kurozajice sicer ne morejo dementirati te vesti o obisku Barthouja, vendar pa se more objaviti, da se Be-

ranger v Rimu ni razgovarjal kot uradni zastopnik, temveč kot predsednik francosko-italijanske lige v Parizu, čeprav je njegovemu razgovoru z Mussolinijem prisotvoval tudi francoski poslanec v Rimu De Chambrun.

Pariz, 7. maja AA. »Petit Parisien« misli, da se bo Henderson, ko bo potoval čez Pariz v Zenevo, sestal z Barthoujem. List misli, da bo prišlo do sestanka jutri ali pa v sredo. Že sedaj se lahko reče, nadaljuje list, da bo razgovor zelo pristren, bat pa se je, da ne bo dosti priporognel k razbitni položaji. Francoska vlade je v zadnjem času preobložena z davčnimi in finančnimi reformami in ne bo zavzela pred prihodnjo sejo ministrskega sveta točnega stališča o zadržanju francoskega delegata na zasedanju glavnega razročitvenega odbora.

Pevski nastop ljubljanskih srednjih šol

Koncert šolskih zborov osmih ljubljanskih srednjih učnih zavodov. —

300—400 mladih pevcev.

Ljubljana, 7. maja.

V nedeljo ob 10. uri dopoldne so šolski pevski zbori osmih ljubljanskih srednjih učnih zavodov — kakor je to že nekaj let sem hvalevredna navada — nastopili na koncertnem odu Uniona ter so tako pokazali svojcem in javnosti sadove svoje šolske glasbene vzgoje. Preko koncertnega podijsa je šlo deset pevskih skupin: moški, dekliški, deški in mešani zbori ter mladinski orkester na harmonike in orglice s petjem. Slišali smo pevce iz I., II. in IX. drž. realne gimnazije, iz uršulinske učiteljske šole in gimnazije, iz klasične gimnazije, iz mestne ženske realne gimnazije ter dekliški in mešani zbori drž. učiteljske šole. Glasbeni učitelji vseh teh zavodov so izvajani svojih pevcev dokazali, da vrso glasbeni pouk solidno in resno, a predvsem zelo uspešno. Kljub temu, da jim za pouk samega zborovskega petja ni odmerjenega baš mnogo časa, so vendar uspeli sestaviti iz svojih pevcev strumno discipliniranje čete, jih gladko izvezbači, izpoliti in uravnavoseti njihove mlade glasove ter dosegli uspehe, ki jih je mogoče oceniti v splošnem s prav dobrino, a nekatere kar s prav odlično. Izbor pesmi pa bi bil lahko rigoroznejši in naprednejši, dasi so se vse, tako tekstovno kakor glasbeno, prilegal predpisani učenemu smotru. Ne vem le, ako je v okviru glasbenega podijsa v poslednjem času predpisana tudi govoritev igranja na harmonike in orglice; na noben način pa bi to igranje ne smelo biti samo sebi končni smoter in, upam, da tudi ni. Pri najboljši volji ni mogoče dosegči na diatonski harmoniki kakršnegakoli le najskromnejšega umetniškega učinka in tudi kromatična ne more vsled svojega vsaj za moj okus vulgarne tone biti kdajkoli instrument resnega koncertnega odra. Služi s pridom v orkestrih raznih šagerskih znajcev, zamore v mladinskih skupinah biti trenutna senzacija, buditi živnost in veselje na izletih itd., magari zdramati speče muzikalne sile; kar je drugač, gre pa v korist tovarnarjev, posredovalcev itd. Premisliš je še treba, da takale priprosta harmonika stane okoli 2000 dinarjev, če ne več, in da je vsled tega nesocialen instrument, kadar gre za nabavo celih skupin, saj ga zamorejo kupiti svoji deci le premožni starši, velika večina otrok pa z zavistjo in gremkobo stoji praznih rok ob steni. Sicer je cela ta zadeva že postala nekam smehna in bodi tudi zame končana.

Na održu smo tedaj slišali v celoti vsaj 300—400 mladih pevcev, s pridom glasbeno vzgajanjih, ki bodo o muziki kot bodoči izobraženci vedeli vsaj toliko, kolikor bi moral vedeti vsak inteligent. Marsikaterje pa bo ta začetni glasbeni pouk odpril poti tudi v širšo glasbeno umetnost, kjer bo načel cilj svojega življenja.

Oceniti vsak nastop do potankosti posebej ne bi bilo oportuno, saj to ni bila nikaka tekma, še manj pa je mogoče učiteljem svoje zbole sestaviti po umetniških zahtevah, ker morajo pač uvrščati med svoje pevce vse, ki kažejo za to veselje in dobro voljo. Menjam se dalje ti pevci vsako leto, ki je z ozirom na pevsko letino lahko enkrat dobra, drugikrat slabša. Vendar pa lahko rečem, da je zaradi podrobne izšolanosti, v resnicu močno poglobljene umetniške interpretacije, izvrstno izdelane dinamike, odnesel palmo mešani in deški zbor I. drž. realne gimnazije s svojim glasbenim učiteljem g. Rančičem. Obe narodni (prireditelj?) sta bili v mešanem zboru podani tako, da kar ni mogoče lepše, pa tudi Štritofov solospev. Pa kaj to more biti v enoglasnem zboru —

Mešani zbor učiteljske šole (g. Repovš) bi najbrž zmogel še več. Moral bi celo prednjačiti. Tajčevičev zanimivi ciklus »Veselih popevk« smo v zelo vzorni interpretaciji slišali od podeželskih pevcev Trboveljskega Zvona. Včerajšnje podavanje bi se Zvonovemu lahko bolj približalo. Predvsem pa bi pevovodja ne smel zabrisati vtične cikle z nepotrebno intonacijo pri nekaterih posameznih delih. Sicer je zbor krepak, glasbeno strnjeno ter ima vse pogoje za višji polet, kamor seveda tudi resno hoče. Otroški malii zborček uršulinske gimnazije je korajno zapel dve drobni stvarci Podopivac, dekliški zbor II. realne gimnazije pa odtehtano prijazno Šaljivko. Sattnerja, manj važno Osvirkovo »Domovino« in že prej omenjeno Mokranjčevko »Kraljčko«. Cisto sama zase je učinkovala Rančigajeva harmonika-skupina I. realne gimnazije, ki je sodelovala že pri akademiji Jadranske straže. Imela je, kakor vsaka senzacija in lahko razumljiva, nekomplikirana stvar, širok uspeh. Pri nastopu so bili navzoč funkcionarji prosvetne uprave, direktorji in profesorji zavodov ter lepo število druge hvaljene publike.

—č.

Aljehin - Bogoljubov

Monakovo, 7. maja. Borba za šahovsko prvenstvo se je včeraj tukaj nadaljevala v 13. partijski. Dr. Aljehin je zopet neobičajno ovrljil in prisilil Bogoljubova, da je izgubil mnogo časa. Vendar pa je Bogoljubov, ki je dr. Aljehin pri 40. poleti situacijo zelo zapolnil, načel najboljše poteze, tako da je težko prasoditi, kdo je v boljšem položaju. Partija se bo danes nadaljevala.

Borzna poročila.

LJUBLJANSKA BORZA.

Devize: Amsterdam 2315.96 — 2327.32 Berlin 1345.14 — 1358.94, Bruselj 798.20 — 802.23, Curih 1108.35 — 1113.85, London 173.97 — 157.57, Newyork 3877.72 — 3405.98, Pariz 225.71 — 226.88, Praga 142.23 — 143.09, Trst 290.46 — 292.86 (premija 28.5 odst.). Avstrijski šiling v privatenem kliningu 9.33 — 9.43.

INOZEMSKE BORZE.

Curih, 7. maja. Pariz 20.3650. Newyork 307.25, Bruselj 72.0250, Milan 26.25, Madrid 42.2250, Amsterdam 208.95, Berlin 121.55, Dunaj 57.40, Praga 12.84, Varšava 58.30, Bukarešta 3.05.

Volilna borba v Franciji

Nadomestne volitve poslancev in občinskih uprav — Krvavi spopadi med političnimi nasprotniki

Pariz, 7. maja. Volilna agitacija in volilna borba se vrši po vsej Franciji že sedaj na tak način, kakor da bodo v kratkem sprošne volitve. Na mnogih krajinah je prišlo do sprošnih med političnimi nasprotniki. Včeraj se je vršilo več naknadnih volitev. V departementu Aisne je bil dosedenjan desničarski poslanec De Verneuil, ki je vodil volilno borbo pod praporom Nacionalne unije, z veliko večino izvoljen proti radikalnemu kandidatu. V komunističnem predmestju Saint Denis vladala že dalje časa spor v komunističnem taboru. Včeraj je bil iz Moskve napaden župan Doriot, ki je zaradi tega odstopil, z vso svojo listo zoper izvoljen. Humoristično obeležje je bila volilna borba za mesto župana v Saint Marie de La Mer, kjer je bil z majhno večino zopet izvoljen dosedenjan komunistični župan Pioch, ki je bil zaradi nerdenosti v upravi obsojen na 5 let ječe. Seveda se sedaj ne bo mogel prevzeti svojega mesta, ker mora odsedeti svojo kazeno. Do hudih sporadov je prišlo v Saint Quentin, kjer je hotelo nad tisoč komunistov vdreti na zborovanje Solidarite Francaise (organizacija Cötja). Komunisti so metalni na volitelje organizacije kamnenje. Policija je morala večkrat posredovati ter je le s težavo prepričala splošno cestno bitko. Dva gardista in več civilnih oseb je bilo hujšanih.

Sestra Katarina**Sestra Katarina****DNEVNE VESTI**

Z banske uprave. Pomočnik bana g. dr. Pirkmajer bo od 7. do 9. maja odsončen. Zato odpadejo v torek 8. maja sprejem pri njem.

Razpisana zdravniška služba. Banska uprava dravske banovine razpisuje mesto zdravnika, banovinskogorudniškega priznaničnika po § 45, odstavek 3. zakona o uradnikih pri banovinskih bolnicah v Murski Soboti. Prosilci morajo imeti pogoje po § 3. zakona o uradnikih in § 20. zakona o bolnicah. Prošnje naj se vlože pri banski upravi dravske banovine v Ljubljani do 15. t. m.

Sprejem strank v ministerstvu socijalne politike in narodnega zdravja. Minister socijalne politike in narodnega zdravja g. dr. Fran Novak sprejema stranke samo ob torkih in petkih od 11. do 12. ure dopoldne, gg. senatorje in narodne poslance po vsak dan od 11. do 12. ure. Gg. načelniki in referenti ministrstva sprejemajo stranke vsak dan od 11. do 12. ure. Izven tega časa se ne sprejemajo stranke. — Iz kabinetna ministra socialne politike in narodnega zdravja.

Ne hujte skrivaj čez državno mejo! Ban dravske banovine dr. Marušič razglasja: Vedno češče se dogajajo vsega obžalovanja vredni primeri, da je ob nameravanim prekoračenju državne meje po necarinskih potih in na nedopustnih mestih obmejna straža koga ustreila, ker se ni pokoraval glasenu pozivu straže. Državna meja mora iz razumljivih razlogov biti ter je tudi strogo zastražena, da je neopaten prehod skoro nemogoč. Straže pogranicne trupe so po predpisih primorane streljati za onim, ki se ponovnemu pozivu »stoje ne pokorava. Večinoma so tihotapci, ki mnogokrat le zaradi malega dobička, izrabljajoč temo in zastri ali težko pristopni ter, ali posamič ali v skupinah, na takoj držen način tvegajo življenje. Mnogo je pa med ustreljenimi žrtvami tihotapske strasti in usodne lankomiselnosti rodbinskih očetov in celo takih, ki jih sicer ni sile za preživljajanje. Bridke izkušnje pa, kakor je videti, še niso izučile obmejnega prebivalstva. Svarim torej in obmejno prebivalstvo naj se tudi samo med seboj svari in poučuje, naj nihče ne skuša prekorati državne meje po necarinskih potih in na nedopustnih mestih. Kdor pa bi le bil založen, naj se pokorava pozivu straže ter naj se na klic »stoje takoj ustavi, ker si s tem reši življene. Red na državni meji pa zahteva tudi naš ugled in narodni ponos po leg naših bitnih državnih interesov.

Vozna ugodnost za udeležence pri celijskih pevskih svetočnostih. Ispavčeva pevska župa razglasja, da je prometno ministerstvo dovolilo 50-dostotni popust na železničnih otočetih v celo takih, ki jih sicer ni sile za preživljajanje. Bridke izkušnje pa, kakor je videti, še niso izučile obmejnega prebivalstva. Svarim torej in obmejno prebivalstvo naj se tudi samo med seboj svari in poučuje, naj nihče ne skuša prekorati državne meje po necarinskih potih in na nedopustnih mestih. Kdor pa bi le bil založen, naj se pokorava pozivu straže ter naj se na klic »stoje takoj ustavi, ker si s tem reši življene. Red na državni meji pa zahteva tudi naš ugled in narodni ponos po leg naših bitnih državnih interesov.

Vozna ugodnost za udeležence pri celijskih pevskih svetočnostih. Ispavčeva pevska župa razglasja, da je prometno ministerstvo dovolilo 50-dostotni popust na železničnih otočetih v celo takih, ki jih sicer ni sile za preživljajanje. Bridke izkušnje pa, kakor je videti, še niso izučile obmejnega prebivalstva. Svarim torej in obmejno prebivalstvo naj se tudi samo med seboj svari in poučuje, naj nihče ne skuša prekorati državne meje po necarinskih potih in na nedopustnih mestih. Kdor pa bi le bil založen, naj se pokorava pozivu straže ter naj se na klic »stoje takoj ustavi, ker si s tem reši življene. Red na državni meji pa zahteva tudi naš ugled in narodni ponos po leg naših bitnih državnih interesov.

Vozna ugodnost za udeležence pri celijskih pevskih svetočnostih. Ispavčeva pevska župa razglasja, da je prometno ministerstvo dovolilo 50-dostotni popust na železničnih otočetih v celo takih, ki jih sicer ni sile za preživljajanje. Bridke izkušnje pa, kakor je videti, še niso izučile obmejnega prebivalstva. Svarim torej in obmejno prebivalstvo naj se tudi samo med seboj svari in poučuje, naj nihče ne skuša prekorati državne meje po necarinskih potih in na nedopustnih mestih. Kdor pa bi le bil založen, naj se pokorava pozivu straže ter naj se na klic »stoje takoj ustavi, ker si s tem reši življene. Red na državni meji pa zahteva tudi naš ugled in narodni ponos po leg naših bitnih državnih interesov.

Vozna ugodnost za udeležence pri celijskih pevskih svetočnostih. Ispavčeva pevska župa razglasja, da je prometno ministerstvo dovolilo 50-dostotni popust na železničnih otočetih v celo takih, ki jih sicer ni sile za preživljajanje. Bridke izkušnje pa, kakor je videti, še niso izučile obmejnega prebivalstva. Svarim torej in obmejno prebivalstvo naj se tudi samo med seboj svari in poučuje, naj nihče ne skuša prekorati državne meje po necarinskih potih in na nedopustnih mestih. Kdor pa bi le bil založen, naj se pokorava pozivu straže ter naj se na klic »stoje takoj ustavi, ker si s tem reši življene. Red na državni meji pa zahteva tudi naš ugled in narodni ponos po leg naših bitnih državnih interesov.

Zahteve zagrebskih inženjerjev. Zagrebška sekcija Udrženja jugoslovenskih inženjerjev in arhitektov je imela včeraj občini zbor in na njem je sprejela daljšo deklaracijo in resolucijo. V deklaraciji je rečeno, da zahtevajo inženjerje vsestransko analizo našega narodnega življenja, proučevanje vseh potreb in iskanje potoval, ki jih moramo ubrati, da bomo organizirano delali na povzroči materialne kulture ter gospodarskega in socijalnega napredka. V resoluciji naštevajo inženjerje ukrepe, ki bi bili potrebni, da se njihov položaj izboljša. Gospodarska kriza je zlasti zadela gradbene in strojne inženjerje ter kemike.

Razpisana mesta dimnikarskih mojstrov. V vardarski banovini je razpisanih 17 praznih dimnikarskih okolišev (rejonov) za popolnitve, in sicer v mestu Skoplje dve, v Bitolju dve in v Leskovcu dve, po eno mesto pa v Velenju, Tetovu, Prilepu, Stipu, Ohridu, Strumici, Vranju in Prizrenu. Prošnje je vložiti na kr. bensko upravo v Skoplju. Prosilci morajo imeti splošne pogoje po obremeni zakonu za izvrševanje obri in opravljeni mojstriki izpit iz dimnikarskih obri. Pojasnila daje združenje dimnikarjev za dravsko banovino v Ljubljani.

Na kartografski razstavi, ki bo v okviru ljubljanskega velesejma od 30. maja do 10. junija, bomo videli tudi naše nove jugoslovenske specjalne karte v merilu 1 : 100.000. Ker bodo obenem razstavljeni tudi specjalni zemljevidi drugih držav, bo tu lepa prilika za primerjanje izdelkov domača kartografije z izdelki tujih kartografskih zavodov. Naše karte so tako lepe in stoje v tehničnem pogledu na taki višini, da se nam primerjanja pač ni treba vati. Da vojni geografski institut je v petnajstih letih izvršil res gigantsko delo, saj je bilo treba povzem na novo izmeriti ogromne dele naše kraljevine, pa tudi v onih delih, ki so bili že prej dobro kartografirani, je bilo treba izvršiti novo risbo terena, novo, domače imenoslovje, skratka zelo zamudno in težavno reambulacijo. O novih doganjih naših marljivih vojaških topografov bi lahko poročali na dolgo in široko. Tu naj navedemo le to, da je naši široki javnosti le malo znano, da so n. pr. s specialnimi kartami, ki predstavljajo Južno Srbijsko, to prelepo pokrajino Evropi tako rekoč šele odkrili! Zanimivo je v tem oziru primerjati staro avstrijsko »generalko« in naše nove karte. Napake v avstrijski, nekdaj toliko hvaljeni karti so vprav gorostasne. V horizontalni smeri so večkrat razlike po več km, v vertikalni smeri pa neštefotak po več sto metrov. Najkrajša zračna razdalja od vzhodne zahodne obale Prespanskega jezera znaša n. pr. na avstrijski karti 12 km, na naši 7,6 km, razlika znaša torej 4,4 km. Od tega do Štipe je nasprotno v resinci 5,2

km več kot navaja avstrijska karta, od Kavadarja do Štipe celo 7,4 km več, itd. Turčin planina jugozahodno od Štare ima po avstrijski karti višino 2487 m, po naši pa 2702 m, razlika znaša 215 m! Crni vrh v Škopski Crni gori je na avstrijski karti za 584 m previsok; po naši karti meri le 1220 m. Na kartografski razstavi bomo pri primerjavi mogli sami ugotoviti še marsikaj!

Prav vse, kar nas zanima, je tako rekoč v odlično opremljeni reviji »Naša pot«, čeprav mesečnik v naslovu sam trdi, da je samo za propagando turizma, za družbo, sport in kino. Res je tudi o vsem tem polno v lepi reviji, vendar je pa tudi dosta drugač, kar nas zanima in zabava. V najnovnejši številki imamo na pr. tudi modro in živo kramljanje o naši slovinci in pameti, razen tega pa tudi dosta prav pestrege leposlovnega materijala. Človek kar verjeti ne more, kako je ta pisani list bogato ilustriran, saj je v tej številki kar 53 lepih ilustracij, ki prav nazorno spremjamajo tekst. Smučarje bo najbolj zanimal načrt prvega smučarskega doma na Dolenjskem, ki so ga »polžarji« že začeli graditi pri Sv. Duhu, drugače pa pa revija vodi po Slovenskih goricah in po vseh sportnih prireditvah, režiser Osip Šest in operni ravnatelj Polič ter upravnik mariborskega gledališča dr. Brenčič nam pa pripovedujejo o svojih zavodih. Tudi tujskopravljeno razstavilo si ogledamo in jadramo po morju ter možujemo z junaki in se menimo s črnogorskimi dekleti. Tudi nove knjige in revije si ogledamo, zlasti je pa iznjedljivemu uredniku Regallyju pri srcu kina. Vse vsebine ni treba našteti, saj so »Naša pot« itak že skoraj po vseh kavarnah in tudi po mnogih naših domovih.

Pri revmatizmu v glavi, ledjih, plečih, živčnih bolečinah v kolikih, usedu, (Hirschschuss) se uporablja naravna »Franz Josefov« voda z velikim pridrom pri vsakdanjem izpiranju, prebavnega kanala. Univerzitetni klinike izpravijo, da je »Franz Josefov« voda posebno v srednjih letih in starostni dobi izborno čistilno sredstvo za želodec in čревa. »Franz Josefov« grenčič se dobiva v vseh lekarinah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Železniškim vdom v vednost. Podpisano društvo vas obvešča, da je glede ukinitev režijskega premoga že ukrenjeno vse potrebno. Dolžnost pa je tudi vseh organizacij aktivnih železničarjev, da nemudoma ukrenejo vse potrebno, da se železniškim vdom vrnje odzveta pravica do režijskega premoga, ker bodo pri tem pri zadete tudi bodoče vdom. Obenem pa prisimo vse železniške upokojenice in upokojence, naj podpirajo naše težko, a nujno potrebno delo. — Društvo železniških vdomov za dravsko banovino v Ljubljani

»Zbor. Revija nove zborovske glasbe, ureja Zorko Prelovec, izdaja pevsko društvo »Ljubljanski Zvon«, letnik 1934 (X. št. 2). Vsebinska glasbenega dela: D. Bučar »Trije bratci«, mladinski zbor; D. Bučar »Kurent«, mešani zbor. Vsebinska književnega dela: V. Bojc »Slavec v 50. letih«, Adamič »Četrtni stavek Beethovenove IX. simfonije«. Iz naših organizacij in društev. Koncerti. Novosti. Razno. Iz uredništva in upravnosti. Uprava »Zborov« ponovno lepo prosi, naj se naročniki zavedajo dolžnosti do svojega lista in naj čimprej nakažejo naročnino za leto 1934 v znesku 50 Din.

Samo še danes TOM KEENE, slavni cowboy v filmu zapada

OSVETI, SE TOM

ZVOČNI KINO DVOR

Predstave ob 4., 7. in 9. uri zvečer

Cene 4,50, 6,50

Nova šala: »ZACARANA KRAVA«.

Novi grobovi. V ljubljanskem bolnici so ob sobote na nedeljo umrle 33-letna delavka Slava Pirc, 26-letna delavka Julijana Ravnovnik, 33-letna delavka Marija Lavčar, mati treh otrok, in 34-letna delavka Franciška Hribarjeva, vse iz kamniške okolice.

Vreme. Vremenska napoved pravi, da bo deloma oblačno, spremenljivo vreme. Včeraj je nekoliko deževalo v Ljubljani. Zagreb in Skoplju. Najvišja temperatura je znašala v Beogradu in Skoplju 28, v Zagrebu in Sarajevu 26, v Ljubljani 23,2, v Mariboru 23, v Splitu 22. Davi je kazal barometer v Ljubljani 763,6, temperatura je znašala 11.

Zaradi obeda ubil mačeho. V vasi Desinu blizu Velikega Gradiča sta se prijavili kmet Svetimir Milenkovič in njegova mačeha Milica zaradi obeda. Ker mačeha ni hotela dati jesti, češ, da on ni gospodar v hiši, je pograbil Milenkovič motor in jo udaril trikrat tako močno po glavo, da je kmalu izdihnila, potem pa je odšel k orožnikom in povedal, kaj je storil.

Umor sudskega veletrgovca Udine pojasnjen. Preiskava v zadevi umora sudskega veletrgovca Udine je pokazala, da se je hotela Jozefine Montel omotiti, pa ni imela denarja, sestra Julijana ji je pa privorjala, da ima Udina mnogo denarja in da mu ga je treba vzet. Tako sta zasnovali umor. Pomagal jima ni nihče. Udino je bila Julijana Montel s kladivom. Ko je bil že mrtev, sta mu vezli sestri ključe od blagajne in 630 Din. Blagajne pa nista mogli odpreti, ker nista znali ravnavi s ključi. Julijana se je vdala v svojo usodo in hladnorvno čaka kazen, njena sestra je pa zelo potra.

Oče ustrelil sina. V vasi Korita pri Brezniku blizu Plitvice je ustrelil v sobo 33-letni kmet Nikola Magdić svojega sina Stipo. Sin je bil pred leti v Franciji in je pošiljal domov denar, ki ga pa oče ni s pridom porabil. Ko se je sin vrnil, sta se začela z očetom prepriati in končno je prišlo do tragedije. Oče je pograbil lovsko puško in ustrelil sina naravnost v srce, da je dobitelj mrtev.

Iz Ljubljane

—lj Ljubljanskemu meščanstvu. V dne 11. in 12. majnaku t. l. se vrši v našem mestu I. jugoslovenski protituberkuozni kongres, katerega se udeleži tudi zelo mnogo tujev. Mestno načelstvo je naredilo, da se na vseh mestnih poslopjih izoblikuje v pozdravu našega zdravja zastave. Vabim ceni, meščanstvo, da tudi ono sledi in okrasí svoje poslopje z našimi trobojnimi. Mestni načelnik in župan dr. Dinko Puc.

—lj Dva odlična grška gosta v Ljubljani. Davi sta prispevali v Ljubljano generalni direktor solunskega velesejma in generalni grški konzul iz Zagreba, da uredita vse potrebno za udeležbo Grčije na letošnjem velesejmu v Ljubljani. Na kolodvoru sta pozdravila odlična gosta predsednik Zbornice za TOI g. Ivan Jelačin in ravnatelj velesejma g. Milan Dular. Gosta sta si ogledala na velesejmu prostor za grško državno razstavo, za katero je že vse pripravljeno. O Ljubljani sta se izrazili zelo poahljivo. Podnebne sta se odpeljale nazaj.

—lj Franciškanska ulica se tlikuje in bo zaradi cestnih del na teden za vsak vozni promet zaprta, na kar se občinstvo opozarja, zlasti vozniki. Tiakovlarna dela bodo do konca tedna gotova.

—lj Brezposelnim učiteljskim abiturientom! Vsem tovariščem in tovariščem v Ljubljano generalni direktor solunskega velesejma in generalni grški konzul iz Zagreba, da uredita vse potrebno za udeležbo Grčije na letošnjem velesejmu v Ljubljani. Na kolodvoru sta pozdravila odlična gosta predsednik Zbornice za TOI g. Ivan Jelačin in ravnatelj velesejma g. Milan Dular. Gosta sta si ogledala na velesejmu prostor za grško državno razstavo, za katero je že vse pripravljeno. O Ljubljani sta se izrazili zelo poahljivo. Podnebne sta se odpeljale nazaj.

—lj Mednarodna fotografija razstava je v Ljubljano prava senzacija in je bila včeraj tudi ves prav izvrstno obiskana. Pogledat so si jo prišli tudi udeleženci konference Akcijskega odbora za zgradbo zgradbo Železniške knjižnice. Načelni urad naklonil pet brezplačnih vstopnic tedensko abiturientom v srednješolskih učiliščih. Tudi Šentjakobska knjižnica je ugodila naša prvo znamenje mestni načelnik. Vstopnice bodo od sredje dalje pri blagajni.

—lj Frančiškanska ulica se tlikuje in bo zaradi cestnih del na teden za vsak vozni promet zaprta, na kar se občinstvo opozarja, zlasti vozniki. Tiakovlarna dela bodo do konca tedna gotova.

—lj Brezposelnim učiteljskim abiturientom! Vsem tovariščem in tovariščem v Ljubljano generalni direktor solunskega velesejma in generalni grški konzul iz Zagreba, da uredita vse potrebno za udeležbo Grčije na letošnjem velesejmu v Ljubljani. Na kolod

Ponson du Terrail: 16

Lepa židovka

Roman.

— Tem slabše, — je odgovoril Raoul. — Toda to me ne bo prav nič motilo, dragi bratranec, da bi vam ne bil tudi v bodoče udan z vsem telesom in dušo.

Filip je segel Raoulu v roko in se nasmehnih.

— Dobro si to povedal in sicer tem bolje, ker sem prepričan o nečem.

— O čem pa?

— O tem, če se sporazumejo Gasconci, se jim ni treba batiti cele armade.

— Tudi jaz mislim tako, dragi bratranec.

— In premagajo lahko ves svet. Tako tudi midva, če že ne bova premagala vsega sveta, si bova pa z druženimi močmi vsai pomagala iz zate.

In Filip de Blossac je pogledal na uro.

— Pol ene je že! — je vzkliknil. — Pojdiva pogledat, kaj je novega v saloni.

Vrnila sta se v palačo.

Moji bratranec Filip, — je razmišljal Raoul, — je menda padel v nemilost. To je še en vzrok, da ga ne smem zapustiti.

— To je dečko, — je razmišljal Filip de Blossac s svoje strani, — ki bi mi ugnil v tem kočljivem položaju izdatno pomagati. Kar odkrito mu povem, kako in kaj je z menoj.

Skupaj sta stopili med plesalce.

Grof Filip je iskal z očmi zapeljivo pastirico, ki je bila že izginila. Ta čas, ko jo je zaman iskal med plesalcem, se mu je približalo mlad plemič in ga privedel za roko, rekoč:

— Dober večer, Filip.

— Dober večer, Hektor, — je odgovoril Filip.

— Ali bi mogel govoriti z vami?

— Ne vidim nobene ovire. Saj dovolite, Raoul?

Raoul je ostal nekaj korakov zadaj, plemič, ki ga je imenoval Filip Hektor, je pa odvedel Filipa v stran.

— Ali veste, Filip, kaj se tu godi?

— ga je vprašal.

— Nič posebnega ne vem, — je odgovoril Filip.

— Ali še vedno ljubite markizo?

— Eh, — je zamrimal grof. — Ljubim in ne ljubim.

— Markiza de Beausejour vas ne ljubi več. Trenutek je težak, dragi priatelj, toda zato...

— Oprostite, dragi Hektor, — ga je prebil grof de Blossac hladno, — želel bi, da se pogovoriva.

— Saj to je tudi moja želja.

— Markiza vas je izbrala za svojega zaupnika, ker poznate tako dobro stanje njenega srca.

— Bil bi zelo srečen, če bi bilo tako, toda to se žal ni zgodilo.

— Kaj torej?

— Zelo dobre oči imam.

— In kaj ste videli?

— In tudi zelo dobro slišim.

— In kaj ste torej slišali?

— Slišal sem, kako se je markiza domenila glede sestanka.

— Kaj?

— Niti šest minut ni še tega.

— In s kom?

— S chevalierom de Buron.

— No, no, z enim mojih najhujših sovražnikov! In kaj potem?

— Videl sem, kako je chevalier od sel.

— Kje in kdaj se mislita sestati?

— Ob dveh zjutrat v velikem drevoedu d'Amour, kjer stoji pača markiza de Beausejour.

— In chevalier de Buron je odšel?

— Videl sem, da je zapustil salon in slišal sem ga, kako je poklical svoje kočija.

— Potem je odšel prezgodaj, — je odgovoril grof Filip mirno.

— Kako to?

— Ker je šele pol ene.

— Recimo, da je odšel prezgodaj, toda to je vse.

— Kaj pa markiza?

— Se je tudi odpeljala.

— Ali veste to dobro? — je vprašal grof de Blossac.

— Sam sem jo spremil pravkar do njene kočije.

— Hvala, Hektor, — je odgovoril grof de Blossac še vedno hladno.

— Mislim, — je še spomnil nje-

gov tovariš, — da boste chevaliera de Buron ubili.

— Nikakor ne! Čemu naj bi ga ubil?

— Kaj? Ali niste ljubosumnii?

Filip na to vprašanje ni odgovoril. Stisnil je Hektorju roko in se vrnil k Raoulu.

— Pojdiva! — je dejal.

In odvedel ga je iz palače.

Raoul je bil nekoliko presenečen, videc, da je krenil grof Filip nazaj na vrt. Potem se je pa spomnil, kaj sta govorila chevalier de Thorigny in njegov prijatelj, obenem se je pa spomnil na čoln, ki je vsake noči odplul od stene Chateau-Trompette.

— Morda sva pa krenila na pot, — je pomisli Raoul.

Zato je molče sledil svojemu bratru.

Le-ta je prišel končno do ozkih stopnic, odšel je po njih prvi dol in pokazal Raoulu na čoln, rekoč:

— Vstopite, Raoul, kratek izlet se nama obeta.

Raoul je molče ubogal.

Grof je odvezal čoln, prijet za vela in začel veslati. Noč je bila temna, struga Garone tiha in samo v daljavi je žarel Chateau-Trompette v morju luči.

IX.

V COLNU.

Čoln je plul tiho po gladini reke in švigel lahno mimo čolnov, stoečih na gosto v pristanišču.

Grof Filip de Blossac ga je vodil zelo spretno in sicer samo z enim velenom.

Ko sta bila bratanca končno že precej daleč od Chateau-Trompette, je Filip izpregovoril z zamolklim glasom:

— Dragi moji bratranec, sem obenem najsrcenejši in najnesrečnejši človek na svetu.

— Kako naj to razumem? — je vprašal Raoul.

Srečen sem zato, ker ljubim najlepše, najdražestnejše in najslajše dekle.

— Čestitam. Zakaj ste pa obenem najnesrečnejši?

— Ker moram svojo veliko ljubezen prikrivati.

Raoul se je komaj vidno nasmehnih.

— Dragi bratranec, — je dejal, — zdi se mi, da ta vaša sreča presega vašo pesrečo najmanj za sto komajcev.

— Da, — je odgovoril Filip otočno,

— toda to je samo vaša šala.

— Sala, toda iskrena.

Grof Filip se je zdrenil.

— No, kaj porečete na to, Raou?

— je vprašal.

— Gromska strela! — je zagodnja Raoul, — menim, da sem vam dovolj dokazal svojo udanost.

— Seveda, to je res...

— Ali mi oprostite, da sem bil radoveden?

— V kakšni smeri pa?

— Videl sem vašo lepo židovko. Filip de Blossac je zamolko vzkliknil:

— Vi, da ste jo videli?

— Da.

— Kdaj?

— Snoči.

— Kje?

Grof de Blossac je bil vedno bolj razburjen.

— Bogme, dragi bratranče, — je nadaljeval Raoul mirno, — vidim, da se vam bom moral do dna izpovedati.

— Ne vem, kaj mislite reči s tem.

— Tristo kosmatih vragov! Vso svojo pustolovščino vam razdenem. Toda dobro me morate poslušati.

— Pa naj bo! Toda govorite že, — je vzkliknil Filip de Blossac nestрпno.

In Raoul mu je začel pripovedovati, kako je poslušal prejšnje noči pogovor med chevalierom de Thorigny in njegovim prijateljem, kako je vzbudila beseda o deski njegovo mladostno radovednost in kako mu je šinila v glavo misel, da bi splezal na streho nasproti stojče hiše ter se priplazil po njih do roba notranjega dvorišča.

— Vi ste jo torej videli? — je vprašal Filip.

— Videl. In vas sem tudi videl tam.

— Mene?

— Da vas, dragi bratranec, čeprav ste se bili pošteno zabubili.

Filip de Blossac je namršil obrvi, toda samo za trenutek, kajti že v naslednjem hipu je segel Raoulu v roke.

— Ce je tako, dragi prijatelj, mi pa res ne preostane drugega, nego povedati vam vse.

— Mislim, — je še spomnil nje-

KAVARNA STRITAR

vsak večer koncert — »provo-
rstvene pjevačice« 34/T

UČENKO

sprejme takoj modni salon. —
Naslov v upravi »Slov. Nar.«
1771

DAME, POZOR!

Trajna ondulacija z novim pre-
paramot od 60 do 90 Din. Salon
smartinska cesta 22. 1770 pod »Skromna«.

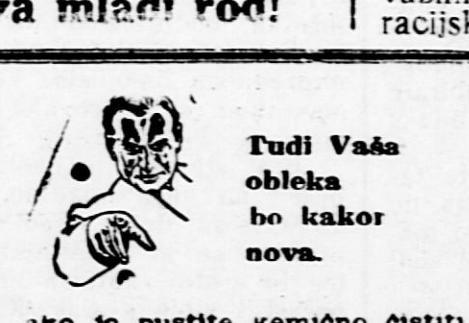
PISALNI STROJ

isče na posodo Lesjak, Kralja
Petrja trg 8. 1767

PREPROSTO DEKLE

srednjih let, želi poročiti prid-
nega, treznegata ali vdovca z enim
otrokom, srednjih let, s stalno službo ali malim
posetom. Dopise na podružni-
čno »Jutrac v Novem mestu«

1768

Tudi Vaša
obleka
bo kakor
nova.

ako jo pustite kemično čistiti
in barvati v tovarni

JOS. REICH
LJUBLJANA.

Potiskarski napis št. 4-6
Pralnica — avtoličkalnica

Sveže, najfinje norveško

RIBJE OLJE

iz tekarne DR. G. PICCOLIJA
V LJUBLJANI — priporočljivo
bledim in slabotnim osebam.

Marconi in fotografiranje duhov

Slavni izumitelj se rad sestaja z ameriškim spiritistom Robinsonom

Slavni izumitelj brezzičnega brzjava Marconi, ki se ga je spomnil te dni ves kulturni svet ob njegovih 60 letnici, je bil seveda deležen ob jubileju še posebne pozornosti novinarjev, ki bi bili radi zvedeli vse podrobnosti iz njegovega življenja in spravili iz njega vse, kar bi zanimalo tisoče čestilcev genialnega izumitelja. Niti spiritistični navdušenci niso odrezali slabo, kajti

Nekoč je razvijal Robinson vprsto Marconijsko teorijo, ki se je slavni izumitelj zelo čudil. Sio je za razlagu načina, kako olajšati usodo mrtvecem, ki se niti po smerti ne more ločiti od tega sveta, temveč iščejo neprestano stike z živimi ljudmi. Noge mizice, ki trka v odgovor na vprašanja, namejena mrljčem na onem svetu, ne spadajo v moderni svet, kjer je čas denar. Zato je iskal Robinson udobnejšo in hitrejo pot, ki naj bi ga privredila do začetenega cilja.

Strmečemu Marconiju je pripovedoval, da vzdržuje